Написав Світлана Касянчик
Неділя, 25 вересня 2016, 01:24

Біжать ліниво мирти за вікном,
Напівоблізлі, з залишками цвіту.
На лавці бомж, накритий теплим сном,
Блаженно насолоджується літом.

А мимо жінка тягне чемодан,
Мов загнана погоничами кляча.
В мазутний смог замурзаний туман,
Узбіччям бродить і тихенько плаче.

Надривно кличе в путь електровоз:
По графіку тут п’ять хвилин стоянки.
Проплив зі скла й граніту хмарочос,
А далі ... пальми, установи, банки...

На мокрих електричних проводах
Ідуть пташині щоранкові збори.
На розі вулиць з кавою в руках
Службовці ждуть сигналу світлофора.

Бурчить в мобільник грубий пасажир,
Кляне одвічні пробки на дорозі.
Студентка, в джинсах зліплених із дир,
Вистукує чечітку по підлозі.

Під час зупинки золотий листок
Приліп до скла віконного знадвору.
Повір, в житті на все буває строк –
На ранню осінь, на любов, на горе...